

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. kwietnia 1901.

Treść: Nr 34. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia w postępowaniu karnem nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich.

34.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 20. marca 1901,

tyczące się zaprowadzenia w postępowaniu karnem nowej taryfy należytości dla biegłych sądowo-lekarskich.

W postępowaniu karnem i w zakresie wykonania kar wchodzą w wykonanie na miejsce przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 33, tyczącego się należytości służby zdrowia, użytej do celów sądowo-lekarskich, następujące przepisy.

§. 1.

Należytości biegłych lekarskich, użytych w postępowaniu karnem, wymierzać należy według następującej taryfy:

A. Za czynności lekarzy sądowych.

1. Za badanie uszkodzonego na ciele, razem z wywodem i zdaniem, gdy to jest uszkodzenie cielesne rozmyślne lub przez niedbałość:

- a) w przypadkach prostych . . . . . 3 K,
- b) w przypadkach wymagających szczegółowego badania lub wywodu . . . 6 „,
- c) gdy jest potrzebne szczegółowe naukowe uzasadnienie zdania . . . 10—20 „.

2. Za badanie razem z wywodem i zdaniem w przypadkach narażenia zdrowia i niebezpieczeń-

stwo i w przypadkach uszkodzeń cielesnych, gdy idzie o uczynki karne innego rodzaju, mianowicie przy stwierdzaniu stanu zdrowia i stanu ciała, przy stwierdzaniu okoliczności, czy się odbył akt porodu lub płciowy (jakoto, gdy idzie o uczynki karne przeciw obyczajności i w przypadkach badania matki dziecka, gdy idzie o uczynki karne przeciw życiu dziecka):

- a) w przypadkach prostych . . . . . 6 K,
- b) w przypadkach wymagających szczegółowego badania lub wywodu . . . 10 „,
- c) gdy nadto potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie zdania . . . 10—20 „.

3. Za badanie — razem z wywodem i zdaniem — narzędzi, plani, lekarstw, trucizn itp., o ile to musi odbywać się oddzielnie od badań pod ll. 1 i 2 wzmiankowanych:

- a) gołem okiem w prostych przypadkach . . . 3 K,
- b) gołem okiem, z szczegółowym naukowym uzasadnieniem zdania . . . . . 6 „,
- c) w przypadkach mikroskopicznego, spektroskopicznego lub jakiegos innego fizycznego badania (mianowicie plam krwawych i nasiennych, bakterji itp.) . . . . . 10—20 „.

4. Za badanie — razem z wywodem i zdaniem — bakterji, oraz założenie kultur lub próby na zwierzętach . . . . . 20—40 K.

5. Za sekcję zwłok ludzkich lub szczątków takich zwłok, z wywodem . . . . . 12 K.

6. Za sekcję zwłok niedojrzałego płodu ludzkiego z wywodem . . . . . 6 K.

7. Za zdanie oparte na sekcji zwłok (5 i 6):

- a) w przypadkach prostych . . . . . 6 K,
- b) z szczegółowym naukowym uzasadnieniem zdania . . . . . 10—20 „.

8. Za powierzchowne oględziny zwłok, płodu ludzkiego lub łożyska (bez jednoczesnej sekcji zwłok), łącznie z wywodem i zdaniem . . . 6 K.

9. Za obecność i doradę zawodową

a) przy naocznych oględzinach . . . 6 K,

b) przy odkopywaniu zwłok . . . 10 „.

10. Za badanie stanu umysłowego z wywodem i zdaniem . . . 10—40 K (jeżeli czynność ta wymaga niezwykle wiele czasu i trudu, wymierza się wynagrodzenie stosownie do §. 384 u. o p. k. zdanie ostatnie).

11. Za badanie — ze zdaniem sprawy — stanu zdrowia i stanu ciała

a) obwinionych, świadków, biegłych, przysięgłych itd. dla stwierdzenia przyczyny ich niestawienia się, w Wiedniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Krakowie, Grazu, Lublanie, Tryeście, Salzburgu, Innsbrucku . . . 4 K, w innych miejscach . . . 2 „,

b) więźniów co do dopuszczalności oddania do zakładu pracy przymusowej itp. (o ile badania takie nie są przedmiotem umowy lub kontraktu zawartego stosownie do §. 9) . . . 1 „.

12. Za obecność na rozprawach głównych, razem z udzielaniem na nich wyjaśnień, wywodów i zdań, jeśli trwa najwięcej godzinę . . . 6 K, za każdą następną godzinę, choćby tylko się zaczęła . . . 2 „,

(czas zajęcia liczyć należy osobno za każdy dzień; przerwę mniej niż godzinę trwającą, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy głównej lub pomiędzy kilku rozprawami głównymi, odbywającymi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności.)

13. Za przejrzenie aktów, stosownie do ich objętości . . . 3—10 K.

14. Za udzielenie zdania na podstawie wywodu uczynionego przez innego lekarza:

a) w przypadkach 1, 2 i 3 a) należytości także podane,

b) we wszystkich innych przypadkach, tudzież za udzielenie zdania na podstawie wywodów chemicznych lub technicznych . . . 6 K,

c) jeżeli potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie . . . 10—20 „.

15. Za osobne badanie uszkodzonego na ciele lub chorego w celu złożenia później wywodu po 3 K.

16. Za bezskuteczne stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, jeżeli nie służy prawo do dziennego . . . 3 K.

17. Dienne i koszty podróży:

a) lekarzom w służbie rządowej zostającym podług klasy stopnia służbowego;

b) wszystkim innym lekarzom podług IX. klasy stopnia służbowego.

B. Za czynności weterynarskie.

1. Za badanie zwierząt żywych, razem z wywodem i zdaniem:

a) od mniejszego zwierzęcia . . . 3 K,

od każdej następnej sztuki . . . 2 „,

b) od konia lub zwierzęcia rogatego . . . 5 „,

od każdej następnej sztuki . . . 3 „

(w obu przypadkach nigdy więcej jak 20 K w jednym dniu.)

2. Za sekcję padliny, razem z wywodem i zdaniem:

a) od mniejszego zwierzęcia . . . 6 K,

od każdej następnej sztuki . . . 4 „,

b) od konia lub zwierzęcia rogatego . . . 10 „,

od każdej następnej sztuki . . . 6 „

(w obu przypadkach nigdy więcej jak 24 K w jednym dniu.)

3. Za badanie mięsa, razem z wywodem i zdaniem:

a) w prostych przypadkach . . . 3 K,

b) w przypadkach wymagających wielu zachodów i nader trudnych . . . 6 „.

4. Za udzielenie zdania na podstawie wywodu innego biegłego:

a) w przypadkach 1 a) i 3 a) . . . 3 K,

b) w innych przypadkach . . . 4 „,

c) jeżeli potrzebne jest szczegółowe naukowe uzasadnienie . . . 6—20 „.

5. Za obecność przy naocznych oględzinach, oglądaniu padliny bez jednoczesnej sekcji itp. z prostym wyjaśnieniem i zdaniem . . . 3 K.

6. Za obecność na rozprawie głównej razem z udzielaniem na nich wyjaśnień wywodów i zdań, jeśli trwają najwięcej godzinę . . . 4 K,

za każdą następującą godzinę . . . 1 „, (czas zajęcia oblicza się podług przepisu podanego pod A l. 12.)

7. Za osobne badanie w celu złożenia później wywodu . . . 2 K.

8. Za bezskuteczne stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, jeżeli nie służy prawo do dziennego . . . 2 K.

9. Dienne i koszty podróży

a) weterynarzom w służbie rządowej zostającym podług klasy stopnia służbowego,

b) wszystkim innym podług X. klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Biegli mają prawo żądania prócz należytości w §. 1 podanych także zwrotu wydatków poniesionych w gotówce na wykonanie czynności (jakoto na środki odwietrzające, na odczynniki itp.), natomiast nie zwraca się im wydatków na przyniesienie potrzebnych narzędzi i przyborów lekarskich.

§. 3.

Pod względem kosztów podróży i dziennego stosować należy odpowiednio przepisy odnoszące się do urzędników rządowych wysyłanych na komisye (§. 386 u. o p. k.).

§. 4.

Należytość taryfowa liczy się obowiązującym do ich zwrócenia (§§. 389 i 390 u. o p. k.) nawet wtedy, gdy stosownie do §. 384 u. o p. k. nie wypłaca się tychże z przyczyny, iż biegły jest stale ustanowiony za zapłatą.

§. 5.

Jeżeli do pewnej czynności urzędowej powołano kilku biegłych, każdy z nich ma prawo do całkowitych należytości.

§. 6.

Sądy obowiązane są ograniczać przybieranie biegłych i rozciągłość ich czynności do rozmiarów potrzeby. Winny zatem wskazać biegłym stosownie do §. 123 u. o p. k. przedmioty i cel śledztwa i dać im z aktów potrzebne wyjaśnienia. Akta udziela się tylko wtedy, gdy się ziszczają warunki wzmiankowane w drugim ustępie §. 123 u. o p. k. a więc tylko wtedy, gdy przejrzenie aktów jest niezbędne i nie da się zastąpić objaśnieniem ustnem i o ile nie ma powodu do szczególnych obaw.

Sądy mają w szczególności baczyć na to, żeby zarządzane były tylko takie dochodzenia przez biegłych, które mogą być użyteczne do celu toczącego się śledztwa karnego. Przeto w przypadkach wątpliwych sądy winny najprzód starać się wyjaśnić, czy ze zwrócenia się do biegłych może w ogóle wyniknąć skutek dający się zużytkować.

§. 7.

Jeżeli w postępowaniu karnem nasuwa się co do kilku przedmiotów pytanie, czy wszystkie mają być poddane badaniu przez biegłych lub czy dostatecznem będzie zbadanie niektórych, sądy winny

albo ograniczyć badanie na razie do niektórych przedmiotów, albo też wyłożyć biegłym cel badania i polecić im, żeby zaniechali badania dalszych przedmiotów, jak tylko cel badania zostanie osiągnięty.

§. 8.

Zezwoleniu Trybunału II. instancyi podlega:

1. Wymiar należytości *A* 1 c, 2 b i c, 3 c, 4, 7 b, 10, 14 c, *B* 4 c.

2. Przyznanie nieprzewidzianych w taryfie niniejszej wynagrodzeń za niezwykle czynności.

Gdy jest potrzebne zezwolenie Trybunału drugiej instancyi, w takim razie w wygotowaniu orzeczenia sądu orzekającego ma być wyrażone udzielenie zezwolenia. Orzeczenie to podlega zażaleniu stosownie do §§. 392 i 481 u. o p. k., chociaż bowiem wydane jest za zezwoleniem wyższej instancyi, to jednak pochodzi od pierwszej instancyi.

§. 9.

Uchyła się taryfę II. należytości za czynności lekarskie, chirurgiczne i położnicze uskutecznione z nakazu władz sądowych, zawartą w rozporządzeniu z dnia 17. lutego 1855, Dz. u. p. Nr. 33.

O ile czynności te załatwiają nie lekarze stale mianowani, wynagrodzenie ustawić należy drogą umowy, którą naczelnik sądu zawrzeć ma z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Ministerstwo sprawiedliwości z jednym lub w razie potrzeby z kilku lekarzami w siedzibie sądu lub w bezpośredniej okolicy jego siedziby. Wynagrodzenie takie ma być z reguły oznaczone w kwocie ryczałtowej płatnej miesięcznie lub rocznie. Podobnie postępować należy co do czynności położniczych uskuteczniionych przez położne. Postanowienie szczegółowe wydane będzie oddzielnie.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. lipca 1901.

Spens r. w.

